

Seabadosan ualhadó Atyánk! Ötönnek is fájdelemnek
istene! ~~Fényes éhértéget a szívtelen mindenség bűnös~~
~~szin dicősiget és dőlők méltóság~~ Horrad jövünk
fajdalmaimkal kétségírettel mindanyjod, valahányjod
a keserűség ásvinyei ziguak kővitéllink. Horrad jövünk
mest te nemcsak hatalmas vagy, hanem preszó Ady
is minéink, ki nem vőri miballan veltünkél szeg
vünk kézz kezelettel ha kővityük dőttél környéink
ásgit, ha kővityük dőttél pavarainkat. Eléd vörünk
a bánatban keserűdél, felmítatjuk dőttél a megparadott
sivek rebek te látod Atyánk, hol fáj te látod, hol van
a teló az kédd és a szavatalósod valrramit! Az anyá
mélkül mesát vzenekél a preszó sivi ides anyá, a fáj
a hi nő után kiált, is a koporsó mellek ővefőlyő köny
ihel keserűdél a felvételélél! Légy, velyük Atyánk!
ke kővít szavatalósod! Ady kővít nekik, mely főtélél
a vőstern, anyávélet, mely mővővélet a sivi bánatél,
Kővítél pedig ady bős sivek s beléd helyereth rendítél
telten bizodalmat... Amen.

gyorsló erőtököt. Midőn in me ritka telapdovokban gerden
nő is anyá koporsója felett megállék, hogy életének nemest
mindóságáink, az ővői s felbasátai körül ritka büszk
sággal s ledesültséggel helyesített kötelesttudásának kégy
nyújtam: nem tehetem ert anélkül, hogy ne utalnék sord
itáink legközelebbi kővítélésének savaiva 34. 3 43. 23
11 718 Ince dővő a nap, midőn az Dr. Sudatya veltünk, hogy ki
vaporadott kővítél sivek s ledélél, hogy ki part sivekélél
az ő itáink s hogy ki vővítélél meg főtél életét főtél sivekél
lél itálatok kővítél. Mest savaiva meggyűvővítél mesék
vővítélélél az ővővítél vővítélél, melynek egy ságya sivek,
Kit ide nem az ővővítél dővítél s sivekél kővítél sivek.

Igaz kezdettel töredék minden birta srio e nemestelki
nőnek s az önfeladói anyának paraitoz; hanemait taha
só nideg koparó nem az egyebet sőtét tóra, hanem
egy néma tanulom, melyben a legnagyobb esélyt egybe.
a talán még halálában is meglep anyai srio írték
s melyből tizen néma hangzik felénk 1850. 7. 13. 784 7237 22
zme, vegyék példát, tanuljátok ölté, mikép kell tizen íjéit
teheliterni, mikép kell földi életünket áldozni a semmi! -
mial a nap, a vitáczgetem minden pontjait. Ékinde, egy-
fossza, fémre is csórállan, amekép bármely oldalól tekint
sőt a meglehetőségnek, mint azt is háriasmányt, mint kivev
és anyát, mint vallásos szidőst, mindenütt egyforma, mindenütt
Kifogás nélkül, mindenütt a Salamon király által kelet 6. a sio
a derék nőnek mintaképet közzéveti felénk. Valóság, birta
szójjelen volt. Az a kedves any, melyen egy tizedes vegyület volt
a nehédségnek s fájdalomnak, az a sivel nyereső s meglehető
bened olyan kirtalot, bízalmondó ragadtak mindenképpen.

Elleke alapirányok szeszét volt, kirtasig s könyörülettel.
Nem várt, de Erakban saraga keserte fel a nyomorot;
mikor felszépelt, fel is evolt; mikor káplált, öröprített is; mikor
nemcsak a kéz de a lélek is adott; meglep sivest, fivere
22. meg kerében az alanyiság. - Ki adta a ~~szesz~~ ^{szesz} siva
a pados, fipró, éber háriasmány képet? Kinck sivest, minden
hová kitért, lapintata, clintéret, egyensúlyba került a
hármal mindent. - de legnagyobb volt mégis családján
közében; mint háriasmány is anya a legnagyobb képet tün-
feti clinté. Nem hiányoztak a családi lapin a vitórtak és
étkorok a házat is okos karmányos, de a delectio, mely az
igaz isonyt mutatja, mindig az ő szelid halke volt. Fige
érelmeinek, gondolatainak hi meglehetőségére, sio kimp-
mata volt. I. milyen anya volt? Ki tudná, mily mély a sive-
ges? Ki karkatna fel annak sivest kénszib? Ki mértéke-
meg az édes anyai srio mélységét s rávalhatna meg

a benne rejtő erőszokot? Jajda, nevetek, mivelnek ³ ~~mind~~
 dobbanása egyesekki boldogsága körül forgott. Míg a
 maga csandésépében ezítt volt a család: apa, anya, fegyő, nő,
 gyermekek is unokák; mind rezesett akkor kelte az örömben
 mint csillogott szemében a boldogság, végig kardorvára ké-
 rinteték a kedves, csinos arckora -- Vallomása főtthetlen
 kite sílárd uola; minden tétlét a világtól íthatott örömet ~~éle-~~
 vépérté, ítelnek ~~örömet~~ ^{örömet} ítelnek helyezett bizodalma
 alkotta. Ilyen volt ő, így állt s hall megéltet.

A halál azzal is csatáde örömtör verető uton állt léje, parancsra
 va vinnafordulni kértette, de nem gravitva utolsó óráját fegyő-
 mást leközölte csak azért, mert anyai orvot nem akarta gyer-
 mekeitől megvonnai az örömet s vigaszt. -- Váraklan halála
 mekerti az elvált. Ép most, midőn mindenütt élet, eleven-
 sép, vidámság terül el, midőn a fetelet természet magyará-
 tásában Isten vára hangzik fel, mely ama köztör-
 ten mindekit örömet s boldogságra hí, ép akkor kilt-
 Istennek bánatot s nyomorúságot bekís kapléltatba, változha-
 tallan rendelke ép akkor olga ki a legkiválóbb tulajdonságok
 tövelkedő lelket. Amde itt is Isten vára hangzik fel, mely mondja:

18. 211 7 43.1 20 Ima diktált a nap, melyen ledatja az dr. hogy kit mesél
 midőn magához völtte az örök világság háttá ar, kit kibátlara
 volna jutalmául nyugodt boldog ~~élettel~~ élettel áldott meg, ki nek be-
 csészát a földi élettel meg nem mekerti hosszú kinos betéppé-
 hásem vátalmul nekita d' élte fonalat, hogy fegyőalmat nem ismer-
 ve folytathassa életét az örök világság korában. -- Bevélté fegyő
 az elhnyttak! Pravité fegyő egyrés fegyő rivetkez art a ziból nyug-
 tott megkidegült keret, mely több mind 40 év befapása alk mind-
 a boldogság vágyúin igyekerett léged veretné; annak az elplep-
 hetetlenek keret, ki anyi idő alk egytelten felhöt sem ideretki
 egyed is hamlakodra, kivel igy élte, hogy egytelten pillanatig
 sem volt körteték a meberkélésnek még csak avyija is. ~~É-
 ted anyi világság idetl magy nem kilt jellemben leseg
 is találya magy is vigan, kilt Telikta vigan hárságság~~

egész idejére, madeged öre a múltunk boldog, nyíjas képe
 s ez emlékekkel emyhitet feje lelkedet. Bizál gyerekek!
 itben! A öröklik melid anyjuktól a szeretetet s gondos-
 kádást s melid kedves, benédes ykai nép örökkel bírdak.
 fák meg életedet. - szeretett gyerekek az életünk! Kik
 megismerkedtek már az élet minden oldalól, minden virágos
 életetel oron boldog évekbe, minden az élet színei s örvényeire,
 mit rem tudtatok: egy kép künik fel életetek, melid képe
 aron jó nemtörök, ki szeretke s kisépével, önfeladással
 gondosságnál állott mellettek, mely csak akkor stund
 meg boldogságoton minikális, minden a hatal akadályokta
 meg abban. Aléjtok a gondviselőit, ki ők meltek zita,
 s ne feledjétek, hogy kebletekben minden nép é jó
 minden remes az ő melid anyai karidól igott virág.
 2/10 0. 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 Engedtek miveltekbe
 hatatni ille minikálisnak örömléseit s átvászt
 celekedtet magentelni fogják ők mindenké elött. Ez
 egyben meltek virág s ez emelje főt stundosságokta meg-
 görnyedt lelkekkel. - Te pedig földi pályádal dicsően
 meggyutott hitos is any, mely örök nyugalmat. 2/10 2/10
 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10 2/10
 legyen ides tanvasható miveltek nyugalmu

Aurey

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Zoltan Zsuzsanna főtoll.
 Kecskemét 1890. VI. 19.
 Ven/1/231